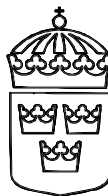


Kommittédirektiv



Genomförande av ändringar i AV-direktivet
och översyn av radio- och tv-lagen i vissa
andra delar

Dir.
2018:55

Beslut vid regeringssammanträde den 28 juni 2018

Sammanfattning

En särskild utredare ges i uppdrag att föreslå de författningsändringar och andra åtgärder som behövs för genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (ändringsdirektivet), som förväntas antas inom kort. Utredaren ska bl.a. analysera om det finns förutsättningar för att genomföra delar av direktivets bestämmelser genom samreglering. Utredaren ska därutöver se över radio- och tv-lagen (2010:696) i vissa andra delar. Uppdraget ska redovisas senast den 17 augusti 2019.

AV-direktivet och motsvarande svensk reglering

Nuvarande AV-direktivet och dess genomförande i svensk rätt

Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (AV-direktivet, ursprungligen TV-direktivet) är ett inre marknadsdirektiv från 1989. Direktivet har reviderats två gånger tidigare, 1997 och 2007. När hänvisningar görs till AV-direktivet i det följande avses den konsoliderade texten 2010/13/EU. AV-direktivet innehåller bestämmelser om tv-sändningar och beställ-tv (audiovisuella medietjänster). Som en utgångspunkt gäller att en audiovisuell medietjänst som regleras i en av medlemsstaterna ska kunna tas emot fritt i övriga medlemsstater i enlighet med den s.k. sändarlandsprincipen (ursprungslandsprincipen). Direktivet innehåller vissa minimiregler som alla medlemsstater är skyldiga att säkerställa att tjänsteleverantörer under deras jurisdiktion uppfyller. Regleringen avser huvudsakligen utformning av reklam, annonsmängd och placering av annonser, skydd av minderåriga och bestämmelser om innehåll som uppmanar till hat. Bestämmelser finns också om rätt till genmäle, främjande av europeisk produktion, tillgång till evenemang av stort allmänintresse och korta nyhetsutdrag samt tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning. Innehållsregleringen är graderad med generellt striktare eller mer detaljerade regler för tv-sändningar än för beställ-tv.

AV-direktivet är genomfört i Sverige till största delen genom radio- och tv-lagen (2010:696), som innehåller bestämmelser om tv-sändningar, beställ-tv, sökbar text-tv och ljudradiosändningar. Sverige har utövat sin frihet att införa mer detaljerade eller striktare bestämmelser i allmänhetens intresse genom förbudet i 7 kap. 3 § alkohollagen (2010:1622) mot marknadsföring av alkoholdrycker genom kommersiella annonser i tv-sändningar och beställ-tv samt bestämmelserna om barnreklam i 8 kap. 7 och 8 §§ radio- och tv-lagen (se prop. 1992/93:75, prop. 1997/98:184 och prop. 2009/10:115).

Förslag till ändring av AV-direktivet

Den 25 maj 2016 lämnade Europeiska kommissionen ett förslag till ändringar i AV-direktivet i syfte att modernisera och förenkla direktivet med hänsyn till den tekniska utvecklingen och ändrade konsumtionsmönster. Genom ändringsdirektivet föreslås innehållsregleringen för tv-sändningar respektive beställ-tv bli mer likvärdig vad avser audiovisuella kommersiella meddelanden och skydd av minderåriga. Även när det gäller främjande av europeiska produktioner, där krav på kvoter i dag enbart gäller för tv-sändningar, föreslås en mer likvärdig reglering genom kvoter också för beställ-tv. Andra ändringar är att bestämmelserna om innehåll som uppmanar till hat och skydd av minderåriga utvidgas. Genom ändringsdirektivet föreslås AV-direktivet också tillföras ett nytt kapitel med bestämmelser som blir tillämpliga på s.k. videodelningsplattformstjänster, dvs. tjänster där tjänsteleverantören inte har redaktionellt ansvar för innehållet men kan påverka hur detta organiseras. Ändringsdirektivet föreslås också innehålla bestämmelser om nationella myndigheters självständighet och om samarbete dem emellan. Slutligen föreslås vissa förtydliganden i bestämmelserna om jurisdiktion.

Såväl rådet som Europaparlamentets utskott för kultur och utbildning har lämnat ett stort antal förslag till ändringar av kommissionens förslag. Under de trepartsförhandlingar som pågått sedan hösten 2017 har kompromisser nåtts på flertalet områden. Eftersom förhandlingarna fortfarande pågår är ändringsdirektivet ännu ingen färdig text. I det följande utgår redogörelsen av ändringsdirektivet från det aktuella förhandlingsläget. En formell överenskommelse förväntas i början av hösten 2018.

Uppdraget att föreslå hur ändringsdirektivet ska genomföras

Utredaren ska analysera ändringsdirektivet och bedöma i vilken utsträckning svensk rätt behöver ändras eller kompletteras. Utredaren ska föreslå de författningsändringar som är

nödvändiga för att genomföra direktivet samt belysa konsekvenser för dem som berörs. I uppdraget ingår inte att föreslå ändringar i grundlag eller straffrätt.

Utredaren ska sträva efter lösningar som är i linje med gällande svenska rättsprinciper och som passar in i befintlig systematik. Utredaren ska fästa särskilt avseende vid att regleringen inte i onödan leder till ökade kostnader eller administrativa bördor för de aktörer som berörs av förslagen eller för det allmänna. Liksom vid all lagstiftning ska enkelhet, överskådlighet och konsekvens eftersträvas. Det är viktigt att skyddet för grundläggande fri- och rättigheter, t.ex. tryck- och yttrandefriheten, noga beaktas och att bedömningar som görs och förslag som lämnas är förenliga med svensk grundlag, EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) och Sveriges folkrättsliga förpliktelser i övrigt.

Utöver dessa generella riktlinjer för uppdraget gäller följande närmare riktlinjer för den del av uppdraget som avser genomförande av ändringsdirektivet.

Genomförande genom samreglering?

AV-direktivet uppmuntrar medlemsstaterna att använda vad som i direktivet benämns samreglering och att främja självreglering. Samreglering kan beskrivas som en kombination av lagstiftning och självreglering. I ändringsdirektivet rekommenderas samreglering både för audiovisuella medietjänster och för videodelningsplattformstjänster, i synnerhet när det gäller krav på skydd av minderåriga, reglerna mot innehåll som uppmanar till våld och hat och i vissa delar också för regleringen av kommersiella meddelanden. Redan i dag kan AV-direktivet genomföras genom samreglering om uppförandekoderna godtas allmänt av de viktigaste aktörerna i medlemsstaterna och säkrar en effektiv rättstillämpning (artikel 4.7, jfr skäl 44). I ändringsdirektivet förtydligas att uppförandekoderna ska innehålla klart och tydligt angivna mål samt att det ska finnas en regelbunden, transparent och oberoende övervakning och

utvärdering i förhållande till de eftersträvade målen. I Sverige förekommer självreglering på medieområdet, däremot för närvarande inte samreglering (jfr prop. 2009/10:115 s. 201 f.).

Utgivarna, Svenska Journalistförbundet och Pressklubben har i en skrivelse till regeringen den 4 april 2018 meddelat att de beslutat inrätta ett gemensamt medieetiskt system för prövning av frågor om privatlivsintrång och rätt till genmäle oberoende av publiceringsplattform (Ku2018/00822/MF). För marksänd tv finns möjlighet att i sändningstillstånd ställa upp programrelaterade villkor om skyldighet att i sändningsverksamheten respektera den enskildes privatliv samt att sända genmälen (4 kap. 9 § 11 och 12). Beslut om tillstånd får inte innehålla andra programrelaterade villkor än dem som den sökande har godtagit (4 kap. 14 §). SVT, UR och TV4 har i dag i sina tillstånd villkor om att respektera enskilds privatliv. SVT och UR har också villkor om genmäle. Enligt 16 kap. 2 § första stycket radio- och tv-lagen övervakas efterlevnaden av dessa villkor av granskningsnämnden för radio och tv vid Myndigheten för press, radio och tv. För att dubbelprövning ska undvikas har Utgivarna, Svenska Journalistförbundet och Publicistklubben hemställt att regeringen justerar granskningsnämndens uppdrag så att det inte längre ska omfatta frågor om enskilds privatliv och rätten till genmäle (Ku2018/00822/MF).

Utredaren ska därför

- analysera förutsättningarna för samreglering och hur ett samregleringsystem skulle kunna vara utformat, inklusive möjligheten att basera en sådan reglering på självreglerande system som redan finns eller är på väg att utvecklas,
- om det bedöms finnas förutsättningar för samreglering, analysera vilka delar av AV-direktivet som bör genomföras genom sådan reglering,
- om så bedöms aktuellt, föreslå vilken myndighet som bör ges i uppdrag att medverka till samreglering inom det område som samordnas genom AV-direktivet,
- analysera förutsättningarna för att innehåll i radio- och tv-sändningar från SR, SVT och UR när det gäller enskildas privatliv och rätten till genmäle granskas genom självreglering, med beaktande av de överväganden som

görs av Parlamentariska public service-kommittén i slutbetänkandet En oberoende public service för alla – nya möjligheter och ökat ansvar (SOU 2018:50), och

- i den utsträckning det bedöms lämpligt föreslå de författningsändringar som behövs för att frågor om integritetsintrång och genmäle i etermedier ska kunna prövas inom ramen för ett självregleringssystem.

Videodelningsplattformstjänster

Genom ändringsdirektivet breddas tillämpningsområdet för AV-direktivet till att omfatta också s.k. videodelningsplattformstjänster, i vilka program från medietjänstleverantörer eller användarproducerad video lagras och där tjänstleverantören saknar redaktionellt ansvar för innehållet men samtidigt kan bestämma hur det organiseras, t.ex. med hjälp av automatiserade metoder och algoritmer. Medlemsstaterna åläggs att säkerställa att leverantörer av sådana tjänster vidtar lämpliga åtgärder bl.a. för skydd av minderåriga och till skydd mot material som innehåller uppmaningar till våld eller hat.

Utredaren ska därför

- överväga vad som utgör lämpliga åtgärder och analysera behovet av författningsreglering för att säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas,
- bedöma hur det ska säkerställas att det finns mekanismer för klagomål och prövning för att lösa tvister mellan användare och leverantörer av videodelningsplattformar, och
- vid behov lämna förslag till författningsändringar.

Jurisdiktionsfrågor

Som en utgångspunkt gäller enligt AV-direktivet att det är lokaliseringen av den audiovisuella medietjänstleverantörens huvudkontor och var de redaktionella besluten fattas som avgör vilken medlemsstat som ska anses ha jurisdiktion över sändningarna. Genom ändringsdirektivet tillkommer ett antal nya kriterier. För att säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna på det audiovisuella området och i

möjligaste mån även allmänheten har tillgång till information om var en audiovisuell medietjänst regleras, införs också ökade krav på myndigheterna att registrera och dela med sig av uppgifter om leverantörerna av audiovisuella medietjänster. Direktivet kommer också ställa krav på information om var leverantörer av videodelningsplattformar är etablerade och kontaktuppgifter till dessa.

Utredaren ska därför

- analysera behovet av författningsändringar för genomförande av de ändrade kriterierna för fastställande av jurisdiktion och relevanta procedurregler, och
- vid behov lämna förslag till författningsändringar.

Innehåll som uppmanar till våld, hat eller terroristbrott

Enligt artikel 6 i AV-direktivet ska medlemsstaterna på lämpligt sätt säkerställa att tv-sändningar och beställ-tv under deras jurisdiktion inte innehåller något som uppmanar till hat grundat på ras, kön, nationalitet eller religion. Bestämmelsen i dess nuvarande form är genomförd i Sverige genom straffbestämmelser om hets mot folkgrupp och den s.k. demokratibestämmelsen i 5 kap. 1 § radio- och tv-lagen. Genom ändringsdirektivet utvidgas kraven, bl.a. till att omfatta fler grunder för hat och uppmaning att begå terroristbrott.

Utredaren ska därför

- analysera behovet av författningsändringar med anledning av den utvidgade bestämmelsen om innehåll som uppmanar till hat, och
- vid behov lämna förslag till författningsändringar.

Skydd av minderåriga och krav på information

Genom ändringsdirektivet skärps reglerna för skydd av minderåriga i beställ-tv i syfte att uppnå samma skyddsnivå som i dag gäller för tv-sändningar. Dessutom införs mer detaljerade regler, bl.a. om medlemsstaternas skyldighet att se till att tillräcklig information lämnas om sådant innehåll som riskerar att skada utvecklingen hos minderåriga. Skydd av minderåriga är ett

av de områden där medlemsstaterna särskilt uppmanas att utnyttja samreglering vid genomförandet av direktivet.

Utredaren ska därför

- analysera behovet av författningsändringar med anledning av de striktare reglerna för skydd av minderåriga, och
- vid behov lämna förslag till författningsändringar.

Audiovisuella kommersiella meddelanden

I det moderna medielandskapet ser tittarna ofta tv-sändningar och olika digitala beställ-tv-tjänster på en och samma skärm. Leverantörer av beställ-tv-tjänster har en viss konkurrensfördel jämfört med leverantörer av tv-sändningar genom att det är lättare att samla in data om användarna och individanpassa den reklam som varje enskild tittare ser. Ändringsdirektivets reklambestämmelser har anpassats till denna utveckling i syfte att motverka den konkurrenssnedvridning som dagens striktare regelverk för tv-sändningar annars riskerar att leda till. Ändringarna innebär att minimireglerna för hur reklam ska inplaceras, presenteras och utformas blir mer lika för tv-sändningar och beställ-tv. Det innebär bl.a. en liberalisering av de kvantitativa annonsreglerna i tv-sändningar samt en skärpning av bestämmelserna om utformning av alkoholreklam i beställ-tv. Vissa ändringar görs också i bestämmelserna om sponsring och produktplacering, som förenklas och liberaliseras.

Ändringsdirektivet innehåller bestämmelser om audiovisuella kommersiella meddelanden i videodelningsplattformstjänster.

Utredaren ska därför

- överväga om bestämmelserna om annonser, produktplacering och sponsring i radio- och tv-lagen bör ändras,
- överväga hur bestämmelserna i ändringsdirektivet om audiovisuella kommersiella meddelanden i videodelningsplattformstjänster bör genomföras, och
- vid behov lämna förslag till författningsändringar.

Krav på tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning och främjande av europeiska produktioner

Europeiska kommissionen har i ett överträdelseärende mot Sverige ifrågasatt om AV-direktivets krav på bl.a. tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning och främjande av europeiska produktioner har genomförts fullt ut (Ku2013/02308/RS). Kommissionen anser att direktivet ska genomföras genom bindande lagregler och menar att detta inte skett. I propositionen Ändrade mediegrundlagar (prop. 2018/19:49) har regeringen lämnat förslag om ändringar i yttrandefrihetsgrundlagen (YGL) som bl.a. möjliggör att samma krav som i dag kan ställas på den som sänder program i tv att göra programmen tillgängliga för personer med syn- och hörselnedsättning ska kunna ställas på den som tillhandahåller beställ-tv i tråd. Vidare har regeringen föreslagit att det ska bli möjligt att i lag föreskriva om skyldighet för den som sänder program i tv eller tillhandahåller beställ-tv i tråd att främja framställningen av och tillgången till europeiska produktioner. Ändringarna i YGL föreslås träda i kraft den 1 januari 2019. Riksdagen beslutade den 30 maj 2018 att anta förslagen som vilande.

Genom ändringsdirektivet skärps kraven på medlemsstaterna att se till att leverantörer av audiovisuella medietjänster aktivt verkar för att göra innehållet tillgängligt för personer med funktionsnedsättning och krav på rapportering av hur arbetet fortskrider införs.

Ändringsdirektivet skärper även kraven på att främja tillgången till europeiska produktioner, bl.a. genom nya regler om kvoter för beställ-tv.

Utredaren ska därför

- analysera behovet av författningsändringar för genomförande av ändringsdirektivets striktare bestämmelser om tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning,
- analysera behovet av författningsändringar för att anpassa svensk lagstiftning till de skärpta kraven på främjande av europeisk produktion, och

- vid behov lämna förslag till författningsändringar.

Tillsynsmyndigheternas oberoende

I ändringsdirektivet ställs krav på att medlemsstaternas tillsynsmyndigheter ska vara oberoende från såväl offentliga som privata organ. Den verksamhet som bedrivs ska vara öppen och kunna granskas. Vidare ska myndighetens kompetens och befogenheter vara tydligt författningsreglerade. Ändringsdirektivet fastslår också principer för tillsättning och entledigande av myndighetschefer och nämndledamöter.

Utredaren ska därför

- analysera om de svenska tillsynsmyndigheternas organisation uppfyller direktivets krav på oberoende,
- analysera behovet av författningsändringar, och
- vid behov lämna förslag till författningsändringar.

Uppdraget att se över vissa delar av radio- och tv-lagen

Översyn av radio- och tv-lagen utifrån ett nytt säkerhetsläge

Radio- och tv-lagen innehåller bestämmelser om krav på tillstånd för att sända tv, sökbar text-tv och ljudradio i marknätet. Tillstånd får t.ex. endast ges till någon som har finansiella och tekniska förutsättningar att sända under hela tillståndsperioden (4 kap. 5 § och 13 kap. 4 §). Inte vid någon del av tillståndsprövningen (tilldelning, överlåtelse eller återkallelse av tillstånd) ingår att ta särskild hänsyn till Sveriges säkerhet. Det finns t.ex. inte möjlighet att låta bli att tilldela eller att upphäva ett tillstånd till aktörer som kan anses utgöra en nationell säkerhetsrisk. I konstitutionsutskottets betänkande 2016/17:KU28 Vissa frågor om kommersiell radio lyfter utskottet fram vikten av att säkerhetsfrågor på medieområdet tas på största allvar och prioriteras i regeringens fortsatta säkerhetsarbete, utan att den grundlagsstadgade yttrande- och informationsfriheten inskränks. Med beaktande av det rådande säkerhetspolitiska läget bedömer regeringen att det finns behov av att analysera hur nationella

säkerhetsintressen kan säkerställas vid tillståndsprövningen för tv, text-tv och ljudradio.

Ändringsdirektivet innehåller en möjlighet för medlemsstaterna att införa regler för att öka öppenheten när det gäller audiovisuella medietjänstleverantörers ägarstrukturer. Sådan information kan underlätta för användarna att bilda sig en välgrundad uppfattning om innehållet i en medietjänst. Det gäller även medietjänster som inte omfattas av ändringsdirektivet.

Utredaren ska därför

- analysera och lämna förslag på hur nationella säkerhetsintressen kan säkerställas vid tillståndsprövningen för sändning av tv, text-tv och ljudradio,
- beskriva tillgången till information om medieföretags ägandeförhållanden på den svenska marknaden,
- analysera om det finns anledning att närmare utreda behovet av att öka öppenheten vad avser medietjänstleverantörers ägarstrukturer, och
- vid behov lämna nödvändiga författningsförslag.

Tillståndsperioden för marksänd tv

Regeringen har i propositionen Långsiktig finansiering och stärkt oberoende för public service (prop. 2017/18:261) föreslagit att de sändningstillstånd för Sveriges Radio AB, Sveriges Television AB och Sveriges Utbildningsradio AB som regeringen meddelar ska gälla för åtta år från 2030. Förslaget medför att längden på tillståndsperioden inte längre sammanfaller med de tillstånd att sända tv som Myndigheten för press, radio och tv meddelar. Sådana tillstånd gäller för sex år enligt 4 kap. 12 § andra stycket radio- och tv-lagen. Regeringen har tidigare bedömt att det finns behov av att koordinera längden på de tillstånd som regeringen respektive Myndigheten för press, radio och tv meddelar, eftersom det annars kan uppkomma osäkerhet om vilket frekvensutrymme som finns tillgängligt för tillståndsgivning (se prop. 2008/09:195 s. 31 f. och prop. 2012/13:163 s. 22).

Utredaren ska därför

- överväga om det finns behov och i övrigt är lämpligt att förändra tillståndstiden för annan marksänd tv än public service, och
- vid behov lämna nödvändiga författningsförslag.

Vidaresändningsplikt

I 9 kap. 1–4 §§ radio- och tv-lagen finns bestämmelser om skyldighet att vidaresända programtjänster (vidaresändningsplikt). Myndigheten för press, radio och tv har i rapporten Vidaresändningsplikten, utrymmet för lokala kabelsändarorganisationer samt tillgång och upptäckbarhet i onlinemiljö – översyn av nuvarande reglering och analys av framtida behov (Ku2017/00213/MF), lämnat förslag om att vidaresändningsplikten ska omfatta maximalt fyra programtjänster som sänds samtidigt och har olika innehåll samt omfatta text-tv.

Utredaren ska därför

- bedöma om förslagen bör genomföras, och
- vid behov lämna förslag till författningsändringar.

Bör beställradio omfattas av radio- och tv-lagen?

Radioprogram som tillhandahålls på lyssnarens begäran och vid en tidpunkt som denne bestämmer, bl.a. poddradio och liknande (beställradio), omfattas i dag inte av radio- och tv-lagen. Det innebär att t.ex. varken demokratibestämmelsen eller bestämmelsen om otillbörligt gynnande gäller för beställradio från t.ex. Sveriges Radio AB.

Utredaren ska därför

- överväga om det finns behov av en reglering motsvarande den som gäller för beställ-tv i relevanta delar för sådan beställradio som i dag finansieras enligt lagen (1989:41) om finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst, och
- vid behov lämna förslag till författningsändringar.

Sanktioner i radio- och tv-lagen

Radio- och tv-lagen saknar sanktioner kopplade till vissa villkor i sändningstillstånden för radio och tv, till skyldigheten att anmäla icke tillståndspliktig sändningsverksamhet och till skyldigheten för leverantörer av audiovisuella medietjänster att lämna viss information. Myndigheten för press, radio och tv har i en skrivelse till regeringen påpekat att avsaknaden av sanktioner i dessa fall försvårar myndighetens tillsynsarbete (Ku2016/02791/MF). Myndigheten har även fört fram att den vitessanktion som är kopplad till krav på att göra tv-sändningar tillgängliga för personer med funktionsnedsättning inte är effektiv.

Utredaren ska därför

- analysera de förslag som lämnats av Myndigheten för press, radio och tv,
- analysera effektiviteten i vitessanktionen som är kopplad till krav på att göra tv-sändningar tillgängliga för personer med funktionsnedsättning,
- överväga behovet av författningsändringar, och
- vid behov lämna förslag till författningsändringar.

Närliggande frågor

Utredaren får föreslå författningsändringar som inte direkt föranleds av uppdraget men som har samband med det, under förutsättning att uppdraget ändå bedöms kunna redovisas i tid.

Konsekvensanalys

Utredaren ska redovisa ekonomiska konsekvenser och andra konsekvenser av framlagda förslag för svenska företag, utländska företag som verkar eller avser att verka i Sverige, enskilda samt för det allmänna. Om förslagen kan förväntas leda till intäktsminskningar eller kostnadsökningar för det allmänna, ska utredaren föreslå hur dessa ska finansieras.

Samråd och genomförande av uppdraget

Utredaren ska samråda med berörda myndigheter, företag och organisationer. Utredaren ska hålla sig informerad om och vid behov beakta relevant arbete som pågår inom Regeringskansliet och utredningsväsendet – särskilt den parlamentariska kommitté som får i uppdrag att utreda vissa frågor på tryck- och yttrandefrihetens område (dir. 2018:51), Utredningen om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om konsumentskyddssamarbete (Fi 2018:02), Utredningen om radiospektrumanvändning i framtiden (N 2017:7), Kommittén om förbättrat skydd för totalförsvarsverksamhet (Fö 2017:02) och Utredningen om vissa säkerhetskyddsfrågor (Ju 2017:08).

Utredaren ska hålla sig informerad om förhandlingar och arbete som pågår i EU. Utredaren ska beakta betydelsen av Sveriges förpliktelser enligt den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) för de frågor som ska utredas.

Redovisning av uppdraget

Uppdraget ska redovisas senast den 17 augusti 2019.

(Kulturdepartementet)